

Mijn thuis is mijn kasteel

Leve de *coup de foudre*. Je kunt er een levenspartner mee vinden, of de woning van je dromen. Dat laatste overkwam Wouter Callebaut en Sarah Burvenich, die met veel zorg en aandacht een voormalige kasteelpachthoeve restaureerden en uitbreidden met een ingetogen nieuw volume. Sinds mei 2010 genieten zij en hun vier kinderen hier nu elke dag opnieuw van de sfeer, de tuin, het uitzicht op het kasteel met park en het rijke gevoel een stukje geschiedenis te mogen beleven en er mee aan te mogen schrijven.

TEKST: COLETTE DEMIL | BEELD: TIM VAN DE VELDE

V.l.n.r. Louise (9),
Alix (7), Sarah (35),
Arthur (bijna 5),
Helena (11) en
Wouter (36).

Op weg naar de kinderopvang passeerden Wouter of Sarah dagelijks meerdere keren een voormalige hoeve in de schaduw van het kasteel Delebecque in Sint-Denijs-Westrem. Het pittoreske gebouw met de opvallende neogotische schouw tegen de voorgevel nam al snel een warme plek in hun hart in. De liefde nam zo'n

omvang dat Wouter, ingenieur-architect van opleiding en met zijn bureau gespecialiseerd in restauratieopdrachten, zijn stoute schoenen aantrok en aanbelde met de vraag of de woning niet te koop kwam. De eigenaars, een voormalige kapitein ter lange omvaart en zijn vrouw, moesten de enthousiaste bezoeker teleurstellen, maar boden wel een rondleiding aan. Daarmee verdween het kriebeleffect niet. Toen Wouter onder het motto 'de aanhouder wint' een tweede keer aan de bel hing, werd hij resoluut wandelen gestuurd.

Wie het eerst komt ...

En dan komt er zo'n magisch moment waar we allemaal wel eens in stilte van dromen, maar niet in durven te geloven. In 2009 kreeg Wouter 's ochtends op het werk een telefoon van Sarah dat 'hun woning' net te koop was aangeboden op een vastgoedwebsite. "Goed, ik zal eens horen", repliceerde hij en hing op, verdiept in zijn werk. Sarah: "Aan zijn verstrooide reactie hoorde ik dat hij niet van plan was om meteen te telefo-

neren. Dus belde ik opnieuw en zei ik hem: je moet nú reageren, anders is het te laat. Wouter heeft dan contact opgenomen met het makelaarskantoor en meteen een afspraak gemaakt.” Wouter en Sarah repten zich naar de woning, keken snel rond, verklaarden zich akkoord met de vraagprijs en vroegen twee uur bedenktijd. Net voldoende om bij de dienst Stedenbouw uit te vissen dat er voor een verbouwing of uitbreiding geen enkele beperking gold, omdat het huisje net buiten de aangrenzende verkaveling viel en het kasteel aan de overkant verrassend genoeg onder geen enkele bescherming ressorteerde. 's Avonds werd de deal officieel beklonken. “Achteraf bleven de geïnteresseerden toestromen. Maar wij waren eerst.”

Oud wordt nieuw

De eigenlijke woning had een grondoppervlakte van 9 bij 9 meter, aangevuld met een schamele aanbouw waarin de vroegere eigenaars een keukentje hadden geïnstalleerd. Sarah en Wouter overwogen om dat bijgebouw, in feite eerder een schuur, te behouden. Maar bouwfysisch was alles zo slecht dat slopen de enige realistische optie bleek.

De woning werd zorgvuldig gerenoveerd. De door zwam en houtboorinsecten aangetaste spantconstructie werd vervangen door een identiek opgebouwde structuur. Wouter en Sarah lieten de gevels nevelstralen, later aangebrachte cementlagen weghalen en waar nodig door vorst aangetaste bakstenen vervangen door exem- ▶

Sarah en Wouter vervingen de aanbouw door een strak volume dat door de gevelbekleding in afzella contrasteert met de landelijke stijl van het hoofdgebouw.

De vroegere leefruimte is opengemaakt en omgevormd tot een stemmige eet- en zithoek. Alle ramen kregen opvouwbare binnenluiken.

In de keuken die is ondergebracht in het aangebouwde volume, heerst een compleet andere sfeer door de witte keukenmeubelen, de goed bestudeerde verlichting en de epoxyvloer.

plaren uit dezelfde periodes, die ze bij gespecialiseerde handelaars bijeenprokkelde. Ook de blauw gesmoorde Boomse dakpannen ruimen plaats voor oude equivalenten. Tijdens afbraakweekends met de vrienden braken ze de vloeren uit. De Boomse plavuizen in de voorkamer recupereerden ze. Tijdens die werkzaamheden ontdekten ze verschillende onderliggende vloeren waarin nog kleinere Boomse tegels verwerkt zaten, die Wouter en Sarah dankbaar gebruikten om vensterbanken mee te maken.

Binnen werd de bestaande indeling zoveel mogelijk behouden. De voorkamer doet nu dienst als thuisbureau. De aangrenzende opkamer hebben de kinderen ingepalmd als speelplek. De voormalige zit- en eethoek is getransformeerd tot een stemmige dagruimte met gashaard en kastenwand. Een schuifwand schermt de toegang naar de trap en de opkamer af. De openingen van de voormalige deuren in de zijgevels zijn ingevuld met glas, zodat de vroeger wat sombere ruimte nu baadt in het daglicht. Houten binnen- en buitenluiken houden de koude buiten. Op de verdieping werd een kamer in twee gedeeld om tot vier kinderkamers en een kinderbadkamer te komen. Twee nieuwe dakkapellen en dakvlakvensters zorgen voor licht en uitzicht.

Uitzicht op kasteelpark

Een moeilijke opgave was het ontwerp van het nieuwe gedeelte. Wouter koos bewust voor een volume en een materiaalgebruik die de grote, 12 meter diepe nieuwbouw ondergeschikt maken aan de bestaande woning. Van op de straat is de aanbouw amper zichtbaar. Het geheim zit 'm in de beperkte breedte (5m 80) en in de dak- en gevelafwerking met houten latjes in afzelia. "We hebben de haalbaarheid van een thermisch verbeterde inheemse houtsoort zoals oregon onderzocht, maar na een bezoek aan een gelijkaardig project hebben we dat idee begraven. Daar waren al na enkele jaren heel wat latjes gespleten."

Het nieuwe deel herbergt een ruime keuken >

Huis met een verhaal

De jonge kopers spitten de geschiedenis van de voormalige kasteelpachthoeve grondig uit. Het onderzoek wees uit dat het hoevetje 250 jaar oud was. De pachthoeve had vroeger een waterput en een aangrenzende schuur waar de voorraden van de oogst en de jacht voor het kasteel bewaard lagen. Vandaar dat de hoeve op zeker ogenblik werd gecatalogiseerd onder de noemer 'jachttopzienerswoning'. Het kasteel waartoe de pachthoeve behoorde en waarin nu het psychiatrisch ziekenhuis Sint-Camillus is ondergebracht, werd gebouwd in de periode 1911-1913. Het verving een groter neogotisch kasteel, in 1892 opgetrokken in opdracht van senator Alfred Delebecque, dat in 1911 door een brand volledig was verwoest. Het gebouw staat bekend onder verschillende namen: kasteel Delebecque, kasteel de Ghellinck d'Elseghem (Delebecques dochter Louise was getrouwd met Jean Baptiste de Ghellinck d'Elseghem), kasteel Hamelinck naar een vroegere eigenaar van de site. In 1936 verkochten de toenmalige eigenaars het gebouw aan de Mariazusters van Franciscus van Waasmunster die er een verpleegtehuis voor psychiatrische patiënten in vestigden. In de loop der eeuwen onderging de kasteelpachthoeve heel wat wijzigingen. De neogotische schouw bijvoorbeeld werd in 1905 toegevoegd door de gekende neogotische architect Hendrik Geirnaert en keerde als herkenningstekens terug in alle pachthoeves van het kasteel. In de omgeving zijn er nog een handvol overgebleven. Architect Geirnaert maakte van de gelegenheid gebruik om de massieve voorgevel die blootgesteld was aan regen en wind een dubbele dikte te geven, zodat regen doorslag werd tegengegaan. Hij vernieuwde ook de blokramen naar het bestaande model.

Zicht op de stemmige eethoek die uitkijkt op de tuin. Het samenspel van zachte tinten, donkere kleuraccenten, gerecupereerde balken en een houten vloer en tafel creëert een warm en sfeerrijk interieur.

Binnenkijken

Op de verdieping van het nieuwe volume bevindt zich het nachtgedeelte van Wouter en Sarah met een ruime badkamer en slaapkamer met dressing. In de badkamer ligt dezelfde epoxyvloer als in de keuken.

en helemaal achteraan een bergruimte, die ook toegankelijk is via een onzichtbaar in de houten latten geïntegreerde buitendeur. Verder omvat dit volume de inkomhal met de nieuwe voordeur en de trap naar de slaapverdieping.

Het leuke van een oude woning, op een nog veel oudere site, is dat je er gratis een volwassen tuin bij krijgt. "Omdat de woning tegen de perceelsgrens aanleunt, is een aanzienlijk deel van het 12,4 are grote perceel ingenomen door een tuin met oude hagen, een koekjesboom, Hongaarse eiken en enkele fruitbomen. We hebben de vroegere inkompoort aan de straatzijde dichtgemaakt, zodat we nu een optimale privacy hebben in de tuin." Gratis meegenomen is het uitzicht op het kasteelpark aan de overzijde van de straat. Hier is *my home* inderdaad *my castle*.

Op de verdieping van de jachttopzienerswoning is plaats voor vier kinderkamers en een nog in te richten kinderbadkamer. Dit is de kleurrijke sprookjeskamer van Helena.

Functionele en bijna onzichtbaar in de wand geïntegreerde inbouwkasten flankeren de gashaard. De kasten, deuren en wanden vormen visueel een geheel door de afwerking met eenzelfde matte kalkverf.

10 TIPS

van Wouter en Sarah

1

Bekijk nauwgezet de dakconstructie. Dikwijls is die aan het oog onttrokken, waardoor problemen met zwammen of insecten niet zichtbaar zijn.

2

Recuperatiedakpannen hebben een enkele sluiting en moeten met haken worden bevestigd, anders riskeert u dat u de pannenrijen na een zware storm weer op hun plaats moet schuiven.

3

Isoleren langs de binnenzijde is een must als u het bestaande uitzicht wilt behouden. Dat moet zorgvuldig gebeuren, want koudebruggen kunnen condens en schimmelvorming veroorzaken. Een dampopen constructie is vereist. Het nadeel is dat u de thermische inertie van de massieve buitenwanden, die de warmte opslaan en langzaam weer afgeven, verliest.

4

De gevels zijn in de loop van de tijd dikwijls hersteld. Als er cementlagen op de baksteen zijn aangebracht, kan het vocht niet langer uit die steen ontsnappen en treedt er gemakkelijk vorstschade op. Voor een grondige renovatie moet u dan op zoek naar vergelijkbare recuperatiestenen.

5

In wanden kunnen zouten zitten die bij het drogen uitbloeiingen veroorzaken. Daardoor moet u soms snel het schilderwerk vernieuwen. Muurankers zijn dikwijls doorgeroest in de muur. U kunt ze door een smid laten verlengen en metalliseren.

6

Kaleien is een gegeerde afwerking voor oude buitengevels. Een kleuronderzoek kan uitwijzen welke tint oorspronkelijk werd gebruikt. Dat geldt ook voor het buitenschrijnwerk.

7

In deze woning recupereerden Wouter en Sarah de Boomse vloertegels. Een hele klus, want onderaan was er aangekoekte kalk die volledig moest worden afgeschuurd.

8

Enkel 'wemelglas' heeft charme, maar isoleert slecht. Een oplossing zijn luiken. Hier zijn buitenluiken, nieuw vervaardigd naar de oorspronkelijke vorm, gecombineerd met binnenluiken die als een harmonica opvouwen.

9

Leg verbanden tussen oud en nieuw. Hier contrasteert de hedendaagse aanbouw met de vroegere gevel. De nieuwe dakkapellen op de bestaande woning zijn aan de zijkanten afgewerkt met dezelfde latjes waarmee het nieuwe volume is bekleed.

10

Onderscheid nieuwe ingrepen duidelijk van het bestaande. Hier duiden schuin afgewerkte vlakken aan waar de oorspronkelijke deuren in de twee zijgevels zijn vervangen door glas.

Tijdens de renovatie werden de bestaande vloerbalken waar mogelijk behouden. De door zwam en houtboorinsecten aangetaste spantconstructie werd vervangen door een identiek opgebouwde structuur.

